

Švilpukas. Vagonas. Tyla.
Ilgas ėjimas per sniegą.
Pasišiaušus tuteišio galva.
Griūvančios dvaro sienos.

Aviečių karšta arbata –
Paskui, pasibaigus dienai.
Pokalbis slenka lėtai –
Tarsi tamsa į kiemus.

Ištirpsta rutinos ūkuos
Prisiminimų salos.
Tik suskamba iš tamsos
Lyg šviesa – „Stovi žirgelis...“

Ir užgriūva lyg lavina
Melodijos, dienos ir naktys...
Tu turėjai šitai kadais,
Tad nedirski dabar prarasti.

Daiva Kazirskytė, 2011 m.